

იტალიაში 70-დან 80-იან წლებს შორის პერიოდი განისაზღვრება, როგორც ლიდერობის წლები, როდესაც ეფექტურად ხდება წარმოჩენა რადიკალური პოლიტიკური დიალექტიკის წყალობით გამოწვეული ქუჩური ძალადობის, შეიარაღებული დაპირისპირებისა და ტერორიზმის.

1977 წელს, „პოლიტიკური და კულტურული კონფლიქტის ყოველდღიურმა განზოგადებამ იფეთქა და ყველა სოციალურ სფეროზე გავრცელდა“ (პრიმო მორონი და ნანი ბალესტრინი), დაიწყო ლიდერობის წლების ბოლო ეტაპი. ეს ეპოქა იხილავს ორ ყველაზე ცნობილ მოვლენას: ქრისტიან-დემოკრატების მდივნის - ალდო მოროს გატაცებას და მკვლელობას წითელი ბრიგადის მიერ და ბოლონიაში მომხდარ ხოცვა-ჟლეტას.

ჯანი ამელიოს ფილმი *Colpire al Cuore* (გულში დარტყმა) მოგვითხრობს ამ პერიოდის ისტორიას, რომელიც, ძირითადად, გადმოცემულია უნივერსიტეტის პროფესორის შვილის - ახალგაზრდა ემილიოს თვალთახედვით, რომელსაც რამდენიმე მისი სტუდენტი სტუმრობს. ემილიოს მოულოდნელი აღმოჩენა, რომ ეს ორი ახალგაზრდა მამაკაცი წითელი ტერორისტები არიან, ჯერ მასში შინაგან კონფლიქტს იწვევს, შემდეგ კი კონფლიქტს მამასთან მისი მხრიდან ძალადობრივი პოლიტიკური ქმედებების უსიტყვო მიღების გამო.

ეს პერსონაჟი "წინასწარმეტყველებდა ახალი თაობების წარმომადგენლების მიერ 1970-იან წლებში დამახასიათებელი პოლიტიკური ძალადობისა და იდეოლოგიების უარყოფას" (უმბერტო ბერლენგინი), გამოხატავს რადიკალურ ცვლილებას, გათავისუფლების სურვილს ფართოდ გავრცელებული ძალადობისგან, რასაც, სამწუხაროდ, იტალია ასე შეეჩვია.